

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλον του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δηλ. 3. Η αθάνατος υπερτίμησις των παρα τών υποπρακτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν όθεν τούς αγαπητούς μας άναγνώστας άσκήσει υποπόση εις την αντίληψίν των τοιούτων τι. να μάρ το άναφέρουν άμέσως. (Έκ τής Διευθύνσεως)

Η υπό τών άναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και αή συνοδευομένη υπό δικαιομάτος κρίσεως εκ δραχμών πέντε, δέν λαμβάνεται ύπ' όφιν.

Χαμόγελον Πόνοου, Πειραιά. Γιατί προτιμάτε μεταξύ τούτων ξένων πεζογράφων, έναν μονάχα Έλληνα, τον κ. Χ.; Τι έχετε ύπ' όφιν σας σχετικώς, τί έχετε διαβάσει δικό του. Απαντήσατέ μας σάς παρακαλούμεν θερμώς. Τι και γιατί; Οι ποιηταί που διαβάσατε είνε οι δύο Πόλοι. Ό ένας ε' Π. Λαϊκός, ο Σολωμός μεγάλος πράγματι. Διαβάσατε Τυπάλο, Μασκορά, Μαδίλη, Παλαμά, Βάρναλη, Καβάφη, Βιζυηνό, Γρυπάρη, Πορφύρα, πολύ Πορφύρα και συνεχίζουμε άλλους. Οι ξένοι πεζογράφοι σας όμως... Νά λοιπόν μερικοί που αξίζουν πραγματικώς: Μωπασσάν, Μπαλζάκ, Δίκενς, Φλωμπέρ, Ζολά, Χάμσον, πάντα Ρώσον και τά ξαναλέμε. Διαβάσατε ακόμα Παπαδιανάτη, Κατσοπούλου (τά διηγήματα) Βιζυηνό, τού τελευταίο βιβλίο του Μυρδήλη, κλπ. Τάς υποδείξεις μας αυτές άς τάς έχουν ύπ' όφιν και όλοι οι άλλοι φιλαναγνώσται φίλοι μας, άρρενες και θηλείς. Ά ν δ ρ έ α ν φ ε ρ ό α ν, Ένταυθα. Το πρωτότυπό σας ποιήμα άνεπιτυχές. Στη μετάφραση όμως του «Έρωτα, άνίκητε μάχαν...» έχετε μερικούς στίχους καλούς, όπως τούς παρακάτω:

Ω έρωτα αιώνιε, άνίκητε στη μάχη.
Ω έρωτα επίφοβε σ' εκείνους που θά πείσης,
χωρίς καμιά διάκρισι πέφτεις σ' όποιονε λάχει... κλπ

Στυλιανόν Γεωργίου, Καβάλλαν. Και τά δικα σας ποιήματα άνεπιτυχή. Μερικά μάλιστα τετράστιχα άκατανόητα, όπως π.χ. τό παρακάτω:

Νίκη οε λέν στην έμορφιά
κι' άνίκητη στη χάρη
βασιλίσα στη χαραυγή
νύμφη χρυσή στον Άρη!...

Π. Βενιεράτον, Ένταυθα. Σάν πολύ βιαστήκατε να γράψετε διηγήματα... Παιδιά 11 ετών σάν και σάς δέν μπορούν να γράψουν διηγήματα. Αποδείξεις τά διηγήματά σας, τά όποια μοιάζουν με μαθητικές έκθέσεις. Κ. Ζαχ. Δημητρίου. Το γράμμα των διηγημάτων σας όχι στρατό. Σε πολλά μάλιστα σημεία άσύντακτο. Θεοδ. Άναστασοπούλου, Λεκανιά. Τά δυο άνέκδοτα που μάρ στέλνετε, πασίγνωστα, χιλιόημοσιευμένα και επί πλέον κακογραμμένα Κ. Κουπριανόν, Ένταυθα. Εύχαριστούμεν. Όχι χρήσιμα. Κ. Άρτινόπουλου, Ένταυθα. Εύχαριστούμεν. Όχι κατάλληλα. Γ. Σαρρήν. Το ποιήμα σας κοινόν και ως έμπνευσις και ως στιχοιργία.

Θ. Κ., Ένταυθα. Τά κομμάτια αυτά γράφονται από γιάστον λόγιον. Του έδώσαμε τό γράμμα σας. Θα σάς άπάντησι στη στήλη αυτή. Έπαμ. Παπαπερικλήν, Καβάλλαν. Το διηγήμα σας όχι έπιτυχές. Χλιαρό και άστον. Τά χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται. Είνε άδύνατον αυτό, γιατί θα έθαλασσώναμε κάμνοντα μιά τέτοια δουλειά. Σας εύχαριστούμεν γιά τό συναδελφικό ενδιαφέρον σας ύπερ του περιοδικού μας. Κ. Δ. Φ., Πειραιά. Το ποιήμα σας όχι έπιτυχές. Πάντως εύχαριστούμεν γιά τόν ένθουσιασμό σας ύπερ του «Μπουκέτου». Σοφίαν Δημητρίου, ούλου, Πειραιά. Δυστυχώς τό πεζό τραγούδι σας όχι πετυχημένο. Γιατί όμως δέν τό πέμπετε ταχυδρομικώς στον περι ού λόγος σκληρόν; Στείλτέ τού το. Άθ. Φράγκον, Κων(πο)λιν. Όχι χρήσιμα. Εύχαριστούμεν. Βασ. Παπ., Κόρινθον. Δυστυχώς από τίς «χωριάτικες ιστορίες» σας λείπει τό χαρακτηριστικό εκείνου χιούμορ τού ύφους που χρειάζεται σ' αυτό του είδους τά λογογραφήματα. Η περιγρα-

φή σας στενή και κοινή σε περισσότερα σημεία της. Μ. Γ. ο. ν. Ηράκλειον (Κρήνη). Σας εύχαριστούμε πολύ γιά τά θερμά σας λόγια ύπερ του «Μπουκέτου». Το κομμάτι σας θα ήθελε περισσότερο άπλωμα. Επίσης δέν τονίζονται, θα πρέπει ή δραματικές σκηνές του. Ν. Κ. Β. α. σ., Ένταυθα. Το σύντομο πεζογράφημα σας ή «Ζητιάννα» και ως θέμα και ως περιγραφή καλόν. Γιατί δέν διαλέγατε κανένα πιο πρωτότυπο θέμα; Δ. η. μ. Μ. ο. ρ. η. ν. Η. Υόρκην. Σας εύχαριστούμε πολύ. Δυστυχώς όμως ή κυριότερη από τίς πληροφορίες σας σχετικώς με την παραμονή της «Μίς Εύρώπης» στην Άμερική έχουν άναγραφεί ήδη ύπό τής «Άθηναϊκής Εφημερίδας». Η. Ρ. ο. φ. ε. ρ. ο. ν. Μολονταί τό ποιήμα σας προς τήν «Μίς Εύρώπης» δέν συνδέεται από δικαιομά κρίσεως, δημοσιεύουμε έδώ, χάριν τών άναγνωστών μας δυό από τά τετράστιχά του:

Αύτη η ώρα ή Έλληνισ
με τα χαντά μαλιά της
του μάρ έδόξασε πολλή
από την έμορφιά της.
Ένώ ή Έλλάς εύρισκεται
σε σκοτεινός άχανές
έώρα αύτη μάρ άνέσκησι
και έχουμαι ήμέρες χαροπές!

Γ. Δ. Ζ. ε. ο. γ. α. λ. η. ν. Μουχάτον. Το ποιήμα σας όχι έπιτυχές. Δείχνει όμως, από μερικούς στίχους του, πως άργότερα θα μπορούσατε να γράψετε καλά ποιήματα. Π. ο. τ. η. ν. Γ. σ. ρ. ι. γ. ω. τ. ά. κ. η. ν. Ναύσταθμον. Το ποιήμα σας όχι έπιτυχές. Οι περισσότεροι στίχοι του κοινοί. Λ. ο. υ. λ. α. ν., Ένταυθα. Το ποιήμα σας άρκετά καλό. Έχει όμως μερικούς στίχους άνεπιτυχούς και λανθασμένους στιχοιργικώς. Γράψετε με περισσότερα προσοχή και να είστε βεβαία ότι θα έπιτύχετε. Γ. Γ. ο. ε. κ. ο. ν., Δάραν. Το πεζογράφημα σας όχι έπιτυχές. Π. Μ. π. ρ. γ. ι. ω. λ. ο. ν., Άρεόπολιν. Το ποιήμα σας άνεπιτυχές. Η ανάγκη της δημοικαταληξίας σας κάνει πολλές φορές να γράψετε πράγματα σχεδόν κωμικά. Έτσι γιά να δημοικαταληκώσετε σ' ένα στίχο που τελειώνει με τή λέξη «α λ ό γ ο σ», γράψετε ένα άλλον, τόν έξης: «Σ. τ. ά. λ. ε. ρ. ο. χ. ή. ρ. σ. ε. ν. ρ. ο. γ. α. !...» Κ. κ. κ., Πάτρας. Δέν έχετε δικήν σ' αυτά που γράψετε. Τά έν λόγω μυσισορήματα τά έχουμε ύπ' όφιν μας. Γ. α. ν. η. ν. Π. α. π. α. γ. ι. α. ν. ν. έ. α. ν., Πάτρας. Οι στίχοι σας έξακολουθούν να είνε άκόμα άτεχνοί. Μόνον τό δεύτερο ποιήμα σας, τό όποιο θα μπορούσε να τελοσορηθή «Ό Άλήτης», καλό και τό δημοικεύουμε έδώ:

Σγά σγά τό πείλιο της άπλώνει
η νύχτα, ή καλή συντροφισά μου
το ερβίο μου σιεπάζει παντιόν
και όλη την τρικίνη φορεσιά μου
Άχ, γάβρισκα κι' άπόψε καν' άχορν,
να ξυπιστάσω λίγο και να γείρω
αμά σε κάποιον έκακο γαϊδούρι
μεθώντας με τού τριφυλλίου τό μύρο...

Α. ω. ν. ο. ι. Π. α. τ. ε. ρ. ά. κ. η. ν., Ένταυθα. Άν δέν σας άπάντησαμε, αυτό σημαίνει ότι τό ποιήμα σας δέν ελήφθη. Κ. ω. ν. Λ. α. γ., Τρίπολιν. Τά δυο ποιήματά σας άτεχνα και άνεπιτυχή. Μη βιάζεστε τόσο πολύ να δημοικεύσετε στίχους. Άθ. Η. α. ζ. α. ν. ε. λ. η. ν., Βόλον. Το ποιήμα σας όχι καλό. Για να γράφη κανεις στίχους πρέπει να έχη και κάποια μόρφωση. Ό ποιητή δημοικεύουμε έδώ μερικά τετράστιχα του με την έλπίδα ότι θα τά εή Εκίνη και θα συγκινήθη:

Πώς θα μπορέσο πχιά να ζήσο
Σαρφτόν τόν γόζμο εδύτης
που άν τά μάτσιαμον δέν κλήσο
θάμε έδνια διοτηχής.

Άχ. Θέλο και σή να ίγαινε
(σης
με τα σαστασιν όπως κ' εγω
τότε ναρθής να με ροήσις
τόν καϊμόμον πός τόν εαστό.
Πέρασαν χρόνια πέρασαν μι
(νες
Πέρασαν μαύρες ψιχρές νι
(χτιές
Σούγραφα χιλια διό τραγούδια
και άλες τόσες επιστολές.
και τώρα πάο να ησιχάσο,
δέν έχο άλα γιά να σοψ πο
ζέβνο τή λάμπα γιά να πλο
(γιάσο
στο κρεβατάκη μου τό πηχρό.
Άναγνώστην ν. Πισσοέριον.
Τό «Άλφάθητο τής Άγάτης» που
μάρ στέλνετε τό έχουμε δημοικεύ
σει. Ποίο όμως είνε τό μυσισορή
μα γιά τό όποιο μάρ ρωτάτε άν
έξεδόθη; Ι. θ. α. Άν ν. α., Θεο
σαλονίκη. Δημοικεύουμε έδώ μερι
κά τετράστιχα από τό ποιήμα σας
γιά να... παρηγορηθήτε λίγο γιά
τήν προδοσία του Άπιστου:

Σάφνου εκεί ανάμεσα στις μα
(γικές βαρκοϋλες
διέκρινα και μ' άλλη που κά
(που είχα είδη
«Ω! ήταν τού αγαπημένου μου
(που πάντα κάθε σκόλη
μ' έπαινε και πηγαινάμε στ'
(άπόκρυφά μας μέρη.
Κι' έτσι πειά ή καρδοϋλα μου
(σαν έννοιωσε, σε λίγο
πώς θάρχονταν σαν πάντα γιά
(να με πάη γύρω
άρχισε τότε να χτυπά, τικ-τάκ,
(τικ-τάκ, τικ-τάκ!...
Μ' αλλοίμονο!... Σάν πρόσεξα
(καλά πέρα μέσ' τήν
(βαρκοϋλα
είδα τόν αγαπημένο μου κι' ή
(ταν με μιά άλλη νέα
αυτός έτράβαγε κολλι κι' αυ
(τή κρατούσε πόξα!...

Τό γραμμόφωνον καιήντιμος τό αγαπητέ τερον μέσον εκλαϊκεύσεως τής μουσικής

Χωρίς αυτό κανενός σπιτι
δέν είνε τέλειο. Όλοι, νέοι
και γέροι, μαζεύονται γύρω
του. Μ' αυτό ή νεότης έχει
στη διάθεσι της τις πιο φημι
σμένες όρχήστρες τού κό
σμου, που παίξουν τούς τε
λευταίους χορούς τής έπο
χής. Χάρης σ' αυτό οι γέροι
ξαναχούν την εύτυχισμένη
ζωή των νεοίτων των, άκού
οντες τις ωραιότερες καντά
δες πού τραγουδούσαν στις
έκλεκτές των. Άλλά διά να
άπολαύση κανεις τό γραμμό
φωνο πρέπει να έχη ένα όργανον με τις τελευταίες τελειο
ποιήσεις. Τό γραμμόφωνον STARR τύπου XXII είνε τό μο
ναδικόν όργανον που συγκεντρώνει τά χαρίσματα αυτά:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις με μηνιαίας δόσεις παρά τή

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Άρσάκειου 12. Πειραιεύς: Φίλωνες 45
ΘΕΣΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φεραίου 84.
ΒΟΛΟΣ: Έρμευ III